

Nr 89.

Av herr **Kyling m. fl.**, om rätt till semester och vissa andra förmåner för pensionerade statliga befattningshavare, som återanställas i tjänst.

Under de senaste åren har rekryteringen av personal för statlig verksamhet erbjudit allt större svårigheter bl. a. på grund av en alltjämt ökad förskjutning mellan löner i statlig och enskild tjänst.

En allvarlig brist på personal inom vissa områden har därigenom uppstått hos ämbetsverk och myndigheter, vilken medfört en ökning i balansen av oavgjorda ärenden och en försening av verksamhetens resultat. Även inom de affärsdrivande verken gör sig bristen på personal kännbar med därav följande svårigheter att erbjuda allmänheten önskvärd service. Någon lättnad har emellertid ernåtts genom att man i viss utsträckning förmått pensionärer att taga återanställning i sådana fall där de ansetts arbetsföra och kapabla för erforderliga uppgifter. De avlöningsförmåner som därvid erbjudas äro relativt blygsamma. Huruvida denna lönepolitik är förenlig med statsnyttan vid nuvarande rekryteringsförhållanden — särskilt i fråga om kvalificerad arbetskraft — skola vi här icke ingå på. Däremot anse vi oss ifrågasätta, om icke de allmänna förmåner som de ordinarie tjänstemännen åtnjuta borde tillerkännas pensionärer som återanställas.

Nu får den återanställda icke åtnjuta annan semester än den med återanställningsbefattningen förknippade, vilket ofta innebär en reduktion med 10 dagar, *icke* åtnjuta fri sjukledighet (10 dagar), *icke* åtnjuta sjukledighetsersättning (s. k. B-avdrag), *icke* åtnjuta fri läkarvård (fria läkarintyg), *icke* åtnjuta fri medicin, och hans dödsbo erhåller *icke* begravningshjälp.

Då man väl icke kan göra gällande, att en tjänsteman i pensionsåldern skulle vara i mindre behov av semester, mindre utsatt för sjuklighet därefter eller ha lättare att själv bestrida läkarvård och medicin än före pensioneringen, äro bestämmelserna i fråga att betrakta som en icke oväsentlig reduktion av löneförhållandena för den återanställdes arbete.

Med hänsyn till statens intresse av att i möjligaste utsträckning kunna tillvarata de pensionerades arbetskraft anse vi det vara nödvändigt och lämpligt att tillgodose deras berättigade krav, att få behålla de allmänna förmåner, de som ordinarie tjänstemän hade.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att bestämmelserna för ordinarie befattningshavare angående semester, sjukledighet och

sjukledighetersersättning, fri läkarvård och medicin samt begravningshjälp skola gälla jämväl för återanställd pensionär så länge han är anställd.

Stockholm den 22 januari 1952.

Folke Kyling.

Alarik Hagård.

Karin Wetterström.